

ELKE is een verkorte Duitse variant van **ADELHEID**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

'-ke' geeft de verkleinvorm aan; 'el-' is een verkorting van 'Adel-'. In wezen zou 'Elke' dus afgeleid kunnen zijn van elke vrouwennaam die met 'Adel-' begint, zoals Adeltrudis, Adelindis enz. In verreweg de meeste gevallen gaat het om Adelheid:

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Adel-' = 'edel';

2] '-heid' is 'soort' of 'geslacht';

Dus: 'vrouw van adellijke afkomst' of 'edelvrouwe'.

*

Adelheid (ook **Adelaïde**) van **Bourgondië** (ook **de Heilige**), Selz bij Straatsburg, Frankrijk; keizerin & weldoenster; † **999. Feest 16** (soms 17) **december**.

Zij werd rond 930 geboren. Op negentienjarige leeftijd werd zij al weduwe van koning Lotharius II van Italië. Door diens opvolger Berengarius II werd ze gevangengenomen. Later trouwde ze met Otto I. Het echtpaar werd in 962 door Paus Johannes XII tot keizer en keizerin van het Heilige Rooms-Germaanse Keizerrijk (Duitsland en Italië) gekroond. In 973 werd ze als keizerin opnieuw weduwe. Ze werd door haar zoon Otto II en diens vrouw Theophano onheus behandeld; wat veel vals onrecht en verdriet met zich meebracht.

Adelheid had veel interesse in kerkelijke en maatschappelijke problemen. Het is aan haar invloed te danken dat de kerk in de vroege middeleeuwen vaste grond onder de voeten kreeg in onze streken. Ze had een moeilijk leven met veel familieproblemen en politieke intriges. Ze was een plichtsgetrouwe en grootmoedige vrouw die profiteerde van de vriendschap van veel beroemde mensen zoals St. Adalbert, St. Willigis en de abten van Cluny, St. Mayeul en St. Odilo. De laatste schreef haar levensgeschiedenis.

In 991 werd ze voogdes van haar kleinzoon Otto III en trok zich terug in het door haarzelf gestichte klooster Selz in de Elzas. Daar is ze ook gestorven.

In 1097 werd ze heilig verklaard.

*

Adelheid geniet verering vanwege haar niet-aflattende naastenliefde en als voorbeeld van een gehuwde heilige.

Ze wordt afgebeeld met een keizerskroon, aalmoezen uitdelend. Soms met een kerkmodel in de hand (verwijst naar door haar gestichte kerken en kloosters), of met een vissersbootje (omdat ze, volgens een legende, daarin op een keer moest vluchten over een meer); soms ook met een beurs (aalmoezen uitdelend).

*

Adèle (ook **Adèle**, **Adelia**, **Adilia**, **Alida** of **Odilia**) van **Orp**, België; stichteres; † **670. Feest** (25 mei) & **30 juni**.

Zij wordt beschouwd als een zuster van Sint Bavo, maar daar is geen enkel bewijs voor. De kerk van het dorpje Orp-Le-Grand is toegewijd aan haar tezamen met Sint-Maarten. Adèle werd blind geboren. Tijdens een bedevaart naar het graf van Sint-Lambertus kreeg zij het gezicht terug. Zij trok zich vervolgens terug in een heiligdom, gesticht door de Ieren, en genoot de bescherming van Frankische edelen. Nadat zij abdis was geworden, kreeg zij als opdracht in Orp een klooster te stichten. Naar verluidt zou Pepijn van Herstal haar zijn bescherming hebben verleend.

In de velden in de richting van Marilles staat een kapel gewijd aan Sint-Adele. Aan de voet ervan ontspringt een miraculeuze bron.

*

Aleydis (ook **Adelheid** of **Aleidis**) van **Schaarbeek** o.cist., Schaarbeek, België; † **1250** (of 1249).

Feest 11 & 12 (bij cisterciënzers en trappisten) **juni**.

Zij was afkomstig uit een boerengezin en werd op haar zevende jaar toevertrouwd aan het naburige cisterciënzerklooster Onze-Lieve-Vrouw ter Kameren bij Brussel. Daar werd zij blind en getroffen door lepra. Langzaam teerde zij weg in een hokje ('cel') dat ergens apart in de kloostertuin stond. Ze droeg haar lijden op aan de zielen in het vagevuur en voelde zich bijzonder intiem met de lijdende Christus verbonden.